

ข้อผิดพลาดในการเขียนบทนำและความสำคัญของปัญหาในการเตรียม นิพนธ์ต้นฉบับเพื่อขอรับการลงตีพิมพ์

Pitfalls in Writing an Introduction for Research Manuscript Preparation for Publication

นางลักษณ์ สุวิสิษฐ์*

Nongluck Suwisith*

บทคัดย่อ

ปัญหาการเตรียมต้นฉบับเพื่อการขอรับการลงตีพิมพ์ผลงานวิจัยสามารถค้นหาเพิ่มเติมได้ทั่วไปสาระในส่วนของบทนำเป็นหนึ่งในส่วนสำคัญ เนื่องจากเป็นส่วนแรกเพื่อให้ผู้แต่งสามารถนำเสนอปัญหาที่สนใจพร้อมกับสาระที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับองค์ความรู้ที่มีอยู่และช่องว่างขององค์ความรู้ตลอดจนจุดมุ่งหมายของการศึกษา สามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านไปยังส่วนอื่นของบทความได้พบว่า คำแนะนำในการเขียนบทนำมีการกล่าวถึงค่อนข้างน้อย แต่มักพบข้อผิดพลาดในส่วนของบทนำค่อนข้างมาก บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางที่จำเป็นสำหรับการเขียนบทนำในการเตรียมต้นฉบับงานวิจัย โดยแนะนำสาระสำคัญขององค์ประกอบที่สำคัญในส่วนของบทนำ และคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการป้องกันและแก้ไขข้อผิดพลาดที่มักพบ และตัวอย่างประกอบ คาดว่าสาระของบทความนี้จะประโยชน์และช่วยสนับสนุนผู้แต่งในการผลิตการเตรียมต้นฉบับที่มีประสิทธิภาพสำหรับการเขียนส่วนของบทนำรายงานการวิจัยเพื่อการขอรับการลงตีพิมพ์

คำสำคัญ: บทนำ นิพนธ์ต้นฉบับ การเผยแพร่งานวิจัย

*นักวิชาการอิสระ E-mail: nsuwisith@gmail.com

* Academic Scholar. E-mail: nsuwisith@gmail.com

Abstract

Issues related to the preparation of manuscripts for research publication are well-addressed elsewhere. The introduction of the research report is the first part, allowing authors to present their problem of interest along with a set of existing knowledge and gaps identified, as well as the purpose of the study. An introduction of the report can capture the attention of both readers and reviewers, and provide an overview of the entire report. However, less attention has been given to the writing of introduction sections, resulting in common pitfalls in this initial part. This article aims to provide an essential guide for writing an introduction in research manuscript preparation. It addresses common problems and offers suggestions on how to revise these pitfalls, supported by examples. The content of this paper is expected to be helpful and support authors in producing effective manuscript preparations for their research reports for publication.

Keywords: introduction, manuscripts, research publication

บทนำ

การศึกษาวิจัยทางการแพทย์มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้ของศาสตร์ด้านการพยาบาลเพื่อนำไปพัฒนาหรือประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการและการดูแลสุขภาพ รวมไปถึงการนำไปใช้เพิ่มพูนความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของตน ในการเตรียมนิพนธ์ต้นฉบับเพื่อขอรับการลงตีพิมพ์ การรายงานผลการศึกษามีความชัดเจน ถูกต้อง และครบถ้วน บทนำเป็นส่วนแรกของรายงาน การเขียนบทนำที่ดีมีประสิทธิภาพสำหรับรายงานการศึกษาวิจัยถือเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากเป็นสาระในส่วนที่เปิดโอกาสให้ผู้แต่งได้อธิบายว่า ทำไมต้องทำการศึกษานี้¹ ซึ่งแสดงถึงสาระที่สำคัญของช่องว่างขององค์ความรู้ (knowledge gaps) ระหว่างองค์ความรู้ที่มีในปัจจุบันและความรู้ที่ยังต้องการหาคำตอบเพิ่มเติม และความรู้ที่ผู้แต่งต้องการหาคำตอบเพิ่มเติม²

สาระสำคัญในส่วนบทนำและความสำคัญของปัญหา หากผู้แต่งสามารถเขียนได้ชัดเจน มีใจความกระชับ จะสามารถสร้างความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับภาพของโครงการวิจัย และนำไปสู่ความสนใจในการอ่านสาระเพิ่มเติม เพื่อให้ทราบถึงผลการศึกษาที่ได้ หากบทนำมีความคลุมเครือ ขาดความน่าสนใจแล้ว สาระในส่วนอื่นของบทความผู้อ่านอาจไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะมีความคลุมเครือมากน้อยเพียงใด ลดความสนใจในการอ่าน นำไปสู่ความน่าเชื่อถือของรายงานการวิจัยและผลพิจารณาคุณภาพงานวิจัย

อย่างไรก็ตาม พบว่า การเขียนสาระในส่วนของบทนำจำนวนมากยังมีข้อผิดพลาด (pitfalls) ต้องการการปรับปรุงในหลายส่วน รวมทั้งการให้พื้นที่ที่จำกัดในส่วนนี้ มีรายงานการศึกษาพบความผิดพลาดในการเขียนบทนำประมาณร้อยละ 66.7 ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการทบทวนวรรณกรรมจำกัด รองลงมาคือการระบุสาระในส่วนของการเป็นมาไม่เพียงพอ และการไม่ระบุถึงข้อความปัญหาที่ไม่ต้องทำการศึกษา และวัตถุประสงค์ (purposes) และมีความยาวของบทนำมากเกินไป³ อย่างไรก็ตาม พบว่า การเขียนสาระในส่วนของบทนำไม่พบประเด็นที่ผู้ทรงคุณวุฒิ (reviewers) ปฏิเสธการตอบรับเพื่อการตีพิมพ์⁴

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนวทางการเตรียมบทนิพนธ์ต้นฉบับในส่วนของการเขียนบทนำและความสำคัญของปัญหา และเพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมต้นฉบับ รวมทั้งการขอรับการลงตีพิมพ์ของนักวิจัย สาระของบทความประกอบไปด้วย องค์ประกอบของสาระในส่วนของบทนำและความสำคัญของปัญหา ปัญหาที่มักพบ และแนวทางการเขียน สาระของบทความนำมาจากประสบการณ์ในการวิจัยของผู้แต่ง จากการเป็นวิทยากรในงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ การเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ การเป็นส่วนหนึ่งของทีมบรรณาธิการ รวมไปถึงการทบทวนวรรณกรรมเพิ่มเติม

องค์ประกอบของสาระในส่วนของบทนำและความสำคัญของปัญหา

องค์ประกอบสำคัญที่ควรพิจารณาในการเขียนบทนำ ได้แก่ ปรากฏการณ์หรือสถานการณ์ปัญหาที่สนใจ/เป็นที่สนใจ (phenomena of interest) ข้อความแสดงปัญหาที่สนใจศึกษา (statement of the problem) ช่องว่างขององค์ความรู้ (knowledge gaps) และจุดประสงค์การทำการศึกษาวิจัย (purpose of the study)

ปรากฏการณ์ ปัญหาหรือสถานการณ์ที่สนใจทำการศึกษา (Phenomena of Interest)

การเขียนปรากฏการณ์ ปัญหาหรือสถานการณ์ที่สนใจทำศึกษานิยมเป็นส่วนเริ่มต้นของบทความ ควรมีความจำเพาะและมีความสำคัญที่ควรให้ความสนใจและเป็นที่มาของการทำการศึกษาคำถามที่สนใจ บรรยาย (describe) อธิบาย (explain) หรือค้นหาเพิ่มเติม (explore) การระบุประเด็นหรือสถานการณ์ที่สนใจได้อย่างชัดเจน จะนำไปสู่การกำหนดคำถามการวิจัย สมมติฐาน รวมไปถึงการออกแบบการทำการวิจัยโดยแสดงให้เห็นถึงขอบเขตของการวิจัยอย่างชัดเจน ปัญหาที่มักพบในการเขียน phenomena of interest มักเป็นใน 2 ประเด็นคือ สาระมากเกินไป สาระน้อยไป

การเขียนบทนำที่สาระมากเกินไปทำให้ความยาวของบทนำมากเกินไป ทำให้ขาดความสนใจในการอ่าน และใช้พื้นที่ในสาระส่วนอื่นในบทความมากเกินไป และที่พบมากในด้านการเขียนคือ การขาดการแบ่งย่อหน้าในแต่ละประเด็นที่ชัดเจน บทนำที่ยาวมักเป็นในประเด็นของการระบุปัญหาที่สนใจศึกษา

ไม่ชัดเจนคลุมเครือ ผู้แตงนำสาระมารวมมากเกินไปจนขาดความกระชับ และหลายครั้งพบว่าสาระที่นำมา นั้น มีความคลุมเครือ ไม่ช่วยให้บทความมีความกระชับหรือชัดเจนขึ้น สาระที่ “เกินความจำเป็น” มาจากหลายส่วนดังนี้

1. การอารัมภบทที่มา ประวัติ หรือรายละเอียดอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องมากเกินไป ในบางการศึกษา โดยเฉพาะกรณีที่เป็นกรรงานวิจัยของสถาบัน มีผู้แตงจำนวนมนำสาระของประวัติสถาบัน ประวัติความเป็นมาของการจัดหลักสูตรมาใส่ไว้ในส่วนบทนำและสาระมีความยาวมาก แม้ว่าในบางกรณีการกล่าวถึงที่มา (background) เป็นประโยชน์แต่ไม่ควรมีสาระมากจนเกินไป เช่น การวิจัยเพื่อประเมินผลการพัฒนาแนวปฏิบัติ การประเมินหลักสูตร การประเมินการจัดการเรียนการสอน ข้อมูลบริบทที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ให้เข้าใจที่มาของโครงการวิจัยที่ต้องการศึกษา อย่างไรก็ตามควรระบุสาระของความเป็นมาเพียงอย่างสั้นและไม่เกิน 1 ย่อหน้า เพื่อเหลือพื้นที่ในส่วนสำคัญอื่น คงไว้แต่สาระที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับสาระด้านใน

2. การระบุสถานการณ์ปัญหาหลากหลาย ขอบเขตกว้าง ไม่จำเพาะ มีในหลายมิติ ความคลุมเครือในหัวข้อที่ต้องการทำการศึกษาทำให้การกล่าวถึงในส่วนนี้มีสาระมากมาย ทั้งสาเหตุ ตัวปัญหาและผลกระทบ โดยเฉพาะในช่วงที่พัฒนาโครงร่างวิจัย และการกรรงานวิจัยฉบับเต็ม รวมไปถึงวิทยานิพนธ์ แต่เมื่อการดำเนินการเสร็จลุล่วงแล้ว จะต่างจากการเตรียมบทนำเพื่อการลงตีพิมพ์ซึ่งจะมีความชัดเจนแล้ว อย่างไรก็ตามปัญหาในส่วนนี้มักเกิดจาก

2.1 การนำสาระจากกรรงานวิจัยฉบับเต็มมาใส่และตัดทอนเพียงเล็กน้อย หรือการตัดแบ่งส่วนเพื่อการส่งตีพิมพ์ในหลายฉบับ ผู้แตงมิได้ตัดทอนแยกแยะให้เป็นประเด็นเฉพาะเรื่องที่จะนำมาศึกษา จึงทำให้สาระมีหลายส่วนมากเกินไป เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิทำการพิจารณาจะพบว่ามีความหลายประเด็นปัญหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับกรรงานการศึกษาและแนะนำให้ตัดในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออก

2.2 การนำข้อความอ้างอิงจากหลายแหล่งในประเด็นที่คล้ายคลึงกัน แต่ไม่เหมือนกัน หรือเป็นองค์ประกอบกัน ขาดการนำมาผสมผสานและเรียบเรียง ผู้ทรงคุณวุฒิมักพิจารณาว่ามีความซ้ำซ้อน ควรตัดให้กระชับ ควรเลือกการศึกษาที่เป็นต้นฉบับ ศึกษาให้ถ่องแท้ในรายละเอียด

3. ข้อมูลสถิติที่นำมาใช้สนับสนุนประเด็นปัญหาที่สนใจศึกษา พบปัญหาดังนี้

3.1 การกรรงานสถิติที่ไม่จำเป็น เป็นคนละส่วนที่ไม่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น เป็นคนละกลุ่มประชากรที่สนใจศึกษา เช่น หัวข้อการศึกษาเป็นปัญหาในกลุ่มผู้สูงอายุ แต่กรรงานสถิติที่นำมาระบุเป็นในเรื่องของเด็กแรกเกิดหรือในวัยรุ่น เป็นต้น ทำการศึกษาในผู้ป่วยไตวายเรื้อรัง แต่อ้างอิงสถิติผู้ป่วยเบาหวานและความดันโลหิต เป็นต้น

3.2 ชนิดของสถิติที่ใช้หลากหลายไม่เป็นรูปแบบเดียวกัน พบว่า ผู้แต่งพยายามจะเน้นให้เห็นถึงอัตราและความรุนแรงของสถานการณ์ที่ปรากฏ เมื่อแสดงข้อมูลสถิติในต่างประเทศและในประเทศ หรือในระดับพื้นที่ที่ทำการศึกษ การระบุสถิติดังกล่าว ควรพิจารณาระดับและลักษณะของปัญหาว่ามีความจำเป็นต้องนำสถิติทั้งหมดนั้นมาระบุไว้และใช้เปรียบเทียบหรือไม่ โดยพิจารณาจากระบบบริการสุขภาพ วัฒนธรรม เป็นต้น นอกจากนี้ พบว่า บทความวิจัยจำนวนมากมิได้คำนึงถึงความหลากหลายของหน่วยสถิติที่นำมาแสดงความสำคัญ เช่น มีหน่วยเป็นจำนวนราย เป็นอัตราส่วนต่อประชากร หรือร้อยละ พบว่านำตัวเลขมาแสดงในรายงานด้วยหน่วยสถิติที่คละกันไป ผู้อ่านต้องแปลความเอง และไม่แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวเลขสถิติเหล่านั้นได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังรวมไปถึงปัญหาการขาดการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลสถิติ รวมไปถึงการอ้างถึงสถิติที่ไม่ทันสมัย

3.3 การเลือกรายงานเฉพาะสถิติที่สำคัญ สถิติมีความทันสมัยเป็นปัจจุบันมากที่สุด มีความชัดเจน เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาโดยตรง แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาและแนวโน้มของปัญหาชัดเจน การใช้ข้อมูลสถิติจากหลายภาคส่วนควรระบุหน่วยสถิติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ที่มาของข้อมูลสถิติมีความน่าเชื่อถือ หลีกเลี่ยงการอ้างอิงที่มาจาก social media ทั่วไป เช่น facebook, website ซึ่งไม่ใช่ official website เป็นต้น การลำดับข้อมูลที่ดีจะทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในประเด็นความสำคัญของปัญหาได้ดียิ่งขึ้น

ข้อความแสดงปัญหาที่สนใจศึกษา

ในส่วนของบทนำ สถานการณ์ที่สนใจศึกษา เช่น ปัญหาของผู้ป่วยไตวายเรื้อรัง การเขียนสาระจะนำข้อมูลสถิติของจำนวนผู้ป่วยมานำเสนอ เพื่อให้เห็นถึงลักษณะและความสำคัญของปัญหาดังอธิบายข้างต้น มีความแตกต่างจากปัญหาที่สนใจศึกษาซึ่งสามารถมีมากมายหลายด้าน การเขียนระบุต้องเป็นปัญหาที่จำเพาะเจาะจง มิใช่การกล่าวถึงปัญหาในประเด็นกว้าง และข้อความแสดงปัญหาของสถานการณ์ที่สนใจศึกษา เป็นการแสดงข้อความถึงปัญหาที่ทำการศึกษารั้งนี้ และทำไมต้องทำการศึกษา

ตัวอย่างของความแตกต่างของสถานการณ์ที่สนใจกับปัญหาที่สนใจศึกษา เช่น

สถานการณ์ที่สนใจ: ปัญหาผู้ป่วยไตวายเรื้อรัง

ปัญหาที่สนใจศึกษา: ประเด็นการดูแลตนเองที่บ้านเพื่อควบคุมความเสี่ยงหรือชะลอการเสื่อมของไต

สถานการณ์ที่สนใจ: สถานการณ์ความรุนแรงในโรงพยาบาลจากผู้มารับบริการ

ปัญหาที่สนใจศึกษา: พยาบาลผู้ที่ได้รับความรุนแรงจากผู้มารับบริการขณะปฏิบัติงานและผลกระทบ

สาระสำคัญในส่วนนี้จะ เป็นแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาที่ทำการศึกษา (concept definitions and explanation) ความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลและนำไปสู่ปัญหาที่จำเป็นต้องทำการศึกษา หาคำตอบหรือทดสอบ และเนื่องจากเป็นการรายงานผลการวิจัยที่ได้ทำการศึกษาเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นการเตรียมต้นฉบับเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ ผู้อ่านและผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความจึงมีความคาดหวังว่าสาระในส่วนนี้ควรชัดเจน ผ่านการกลั่นกรองจากผู้แต่งมาอย่างดีแล้ว

สาเหตุของการขาดความชัดเจนของการเขียนข้อความแสดงปัญหา มักเกิดจากสาระของการทบทวนวรรณกรรมไม่มากพอ² การขาดทักษะการสรุปย่อจากพื้นที่ในการเขียนจำกัด การทำงานในเวลาที่ยากัด นอกจากนี้บางโครงการวิจัยดำเนินการศึกษาโดยนำการศึกษาใกล้เคียงมาเป็นต้นแบบในการพัฒนาโครงการวิจัยของตน แต่สาระที่นำมารายงานไม่แสดงถึงความเข้าใจในสาระที่สนใจอย่างแท้จริง

ข้อผิดพลาดที่พบบ่อย (Common Pitfalls) ของการเขียนข้อความแสดงปัญหา คือ

1. การขาดการนิยามในตัวนิเทศน์ และตัวแปรที่ใช้ทำการศึกษา ซึ่งต้องการการอธิบายให้เข้าใจตรงกันเสียก่อนในรูปแบบของการนิยาม และอธิบายสาระที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ข้อผิดพลาดที่พบได้บ่อยคือ การขาดการนิยามมโนทัศน์หรือตัวแปรที่ศึกษาให้ชัดเจน เช่น การศึกษาปัญหาในเด็กกลุ่มเปราะบาง การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ภาวะไตบาดเจ็บ ภาวะความจำเสื่อม ภาวะไตวายเรื้อรัง หรือแม้แต่คำว่า ประสิทธิภาพอาการซึ่งมีความหมายแตกต่างจากคำว่าอาการโดยทั่วไป คำสำคัญเหล่านี้ มีความหมายทั้งในเชิงแนวคิดทฤษฎีและความหมายในเชิงตัวแปรที่ใช้ทำการศึกษา ผู้แต่งต้องอธิบายการนิยามมโนทัศน์ และตัวแปรให้ชัดเจนเสียก่อน ในกรณีที่มีการนิยามที่หลากหลาย อาจต้องอาศัยการรวบรวม และระบุให้ชัดเจนว่าคำนิยามที่ใช้เป็นในเรื่องใด

2. การมีสาระของการทบทวนวรรณกรรมที่ไม่ชัดเจนหรือตรงประเด็น ทั้งในประเด็นการขาดสาระของการศึกษาก่อนหน้า การหลีกเลี่ยงการรายงานการศึกษาในหัวข้อที่คล้ายคลึงกันด้วยการไม่นำการศึกษาวิจัยที่คล้ายคลึงกันมาอ้างอิงเพื่อจะนำไประบุเป็นช่องว่างของการวิจัย การมุ่งการอภิปรายผลการศึกษาของผู้อื่นมากเกินไป^{4,5} มักเกี่ยวข้องกับกรอบแนวคิดที่ไม่ชัดเจน⁶ รวมไปถึงการละเว้นการอ้างอิงผลการศึกษาที่ขัดแย้งกับการศึกษาของตน⁴ สาระของการทบทวนวรรณกรรมในส่วนนี้จะ เป็นจุดเชื่อมโยงไปถึงช่องว่างขององค์ความรู้และการวิจัย กรอบแนวคิดที่ใช้ศึกษา รวมไปถึงการออกแบบการวิจัย โดยอาศัยการเรียบเรียงสาระที่ดี

3. สารระไม่ครอบคลุมตัวแปรที่ทำการศึกษและคลุมเครือ หรือนำสารอื่นที่ไม่อยู่ในขอบเขตเรื่องที่ทำการศึกษามาร่วมระบุไว้ รวมไปถึงสารที่ไม่ทันสมัย (poor or outdated references)⁷ โดยเฉพาะแนวปฏิบัติทางคลินิกต่าง ๆ

4. การขาดการเป็นต้นฉบับที่แท้จริง โดยพบปัญหาของการคัดลอกข้อความจากผลงานของผู้อื่นโดยไม่แต่งสำนวน นำมาดัดแปะเรียง และขาดการอ้างอิงต้นฉบับ (mosaic plagiarism or patching writing)⁸

การระบุประเด็นที่ศึกษาให้ชัดเจน จำเพาะเจาะจงและมีขอบเขตให้ชัดเจน จะทำให้สารมีทั้งความชัดเจนและกระชับ และตัดในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออกไปเพื่อลดความสับสนให้กับผู้อ่าน การทบทวนวรรณกรรมเพิ่มขึ้น นำมาผสมผสานเรียงร้อยให้ชัดเจนเป็นลำดับ การใช้เทคนิคการเขียนประกอบการอ้างอิงต้นฉบับ การขีดเกลากล้านวนภาษาและเรียงร้อย เมื่อนำไปเชื่อมโยงกับช่องว่างขององค์ความรู้และการวิจัย จะทำให้เห็นความสำคัญของการต้องทำการศึกษาได้อย่างชัดเจน รวมทั้งใช้พื้นที่ของสารคุ้มค่า

ช่องว่างของการวิจัย (Research Gaps and/or Knowledge Gaps)

ปัญหาที่พบบ่อยที่สุดของการเขียนบทนำ คือ การไม่ระบุถึงช่องว่างขององค์ความรู้ (knowledge gaps) หรือช่องว่างของการวิจัย (research gaps) ให้ชัดเจน เป็นการระบุสาระขององค์ความรู้ที่ปรากฏ (state of knowledge) เป็นส่วนหนึ่งของข้อความที่แสดงปัญหาและช่องว่างของการวิจัย (knowledge gaps) เป็นความเชื่อมโยงที่นำมาสู่การค้นหาคำตอบเพิ่มเติม การขาดสาระในส่วนนี้นอกจากจะขาดประเด็นเชื่อมโยงไปสู่ความจำเป็นที่ต้องการทำการการศึกษาแล้ว อาจสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของการทบทวนวรรณกรรมที่ไม่พอเพียง และการทำการการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้วิจัยเท่านั้น

นอกจากนี้ การระบุประเด็นปัญหาควรตรงไปตรงมา มีความโปร่งใสกับหลักฐานเชิงประจักษ์ที่มีไม่เลือกอ้างอิงเฉพาะที่สนับสนุนการวิจัยของตน และระมัดระวังการใช้ภาษา กาลเทศะ การระบุข้อความที่ปราศจากอคติ หรือเป็นข้อความตำหนิรายงานการวิจัยอื่นเพื่อแสดงช่องว่างการวิจัยที่ตนจะทำการศึกษาเป็นการเขียนที่ควรหลีกเลี่ยง

**ตัวอย่าง ลักษณะค้นหาและเขียนข้อความแสดง Knowledge Gaps และความต้องการ
ทำการศึกษา**

ลักษณะ	ช่องว่าง (gaps)	ความต้องการทำการศึกษา
จำนวนหลักฐานเชิงประจักษ์ (Numbers of Evidences) มีมากในต่างประเทศ การทบทวนวรรณกรรม ทั้งจาก Integrative review, Systemic review และ Meta-analysis แสดงผลการศึกษชัดเจนถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ทำการศึกษาในระบบตะวันตก	มีจำกัดหรือไม่พบรายงานการศึกษาในประเทศ พบมีรายงานจำกัดในประเทศเพียง 2-3 รายงาน หรือไม่พบรายงานการศึกษาในประเทศ	เพื่อยืนยันผลการศึกษาที่ได้จากการศึกษาที่ผ่านมา (Needs more evidences to confirm)
	ประเด็นปัญหาที่มีความเกี่ยวข้องกับบริบทสังคม วัฒนธรรม ความแตกต่างทางศาสนา เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์	ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมในบริบทสังคมตะวันออก/ไทย/ในระบบบริการของประเทศ
	ความแตกต่างในการเข้าถึงระบบบริการสุขภาพ และระบบการบริการสุขภาพ	
พบมีรายงานจำกัดในระดับประเทศ	- แสดงผลการศึกษาที่ไปในทิศทางเดียวกัน - แสดงผลการศึกษาแตกต่างกัน	เพื่อยืนยันผลการศึกษาที่ได้จากการศึกษาที่ผ่านมา (Needs more evidences to confirm)
ความรู้ไม่ทันสมัยหรือทันสมัย (Outdated and Updated Knowledge) รายงานการศึกษาในอดีต (Outdated)	- บริบทของสังคมเปลี่ยนไปขาดความเป็นปัจจุบัน - พบปัญหาเพิ่มขึ้น - มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงมากขึ้น - ทำการศึกษาคณะกลุ่มประชากรเป้าหมาย	เพื่อประเมินสถานการณ์ที่ทันสมัยและข้อมูลที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

ตัวอย่าง ลักษณะค้นหาและเขียนข้อความแสดง Knowledge Gaps และความต้องการ
ทำการศึกษา (ต่อ)

ลักษณะ	ช่องว่าง (gaps)	ความต้องการทำการศึกษา
กรอบแนวคิด/ทฤษฎี (Framework) กรอบการศึกษาเป็นแบบ Patient-Centered Care Disease Oriented	- ขาดมุมมองการศึกษาในประเด็นของ family centered care - ขาดมุมมองเชิงระบบ - ขาดการประเมินผล outcomes ที่เป็นรูปธรรม - การมุ่งเน้นในมุมมองของการรักษาและขาดมุมมองของจิตสังคมและ/หรือความเชื่อทางจิตวิญญาณ - ศึกษาจำเพาะบางตัวแปรในแต่ละการศึกษา ไม่ได้ทำการศึกษาหลายตัวแปรร่วมกัน	- เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้อง/ความคุ้มค่า คุ้มทุน หรือเพื่อการพัฒนารูปแบบการ approach/การบริการ - เพื่อนำไปสู่การพัฒนารูปแบบการดูแลแบบองค์รวม ตอบโจทย์บริบทของการดูแลที่เข้าถึงผู้รับบริการ - ค้นหาความสัมพันธ์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำนาย
ชนิดของระเบียบวิธีวิจัย (Types of Methodology) วิจัยและพัฒนา, งานวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Research and Development, Operational Research)	- ไม่เคยสำรวจในเชิงระบบ - ไม่พบรูปแบบการดำเนินงานในลักษณะเดียวกัน - มีการปรับเปลี่ยนนโยบายรูปแบบ	- เพื่อค้นหาปัญหาอุปสรรคและการประเมินผลการดำเนินงาน - เพื่อการค้นหาคำตอบใช้รูปแบบการวิจัยโดยลดโอกาสความคลาดเคลื่อนให้มากที่สุด
ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในเชิงปริมาณ	- ขาดมุมมองในเชิงลึก - ศึกษาแต่ระดับความสัมพันธ์ การศึกษาปัจจัยร่วมทำนายมีจำกัด	- ทำการศึกษาด้วยวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อความเข้าใจมากขึ้น (for better understanding) - เป็นประโยชน์ในพัฒนาองค์ความรู้ในเชิงแนวคิดทฤษฎี

ตัวอย่าง ลักษณะค้นหาและเขียนข้อความแสดง Knowledge Gaps และความต้องการ ทำการศึกษา (ต่อ)

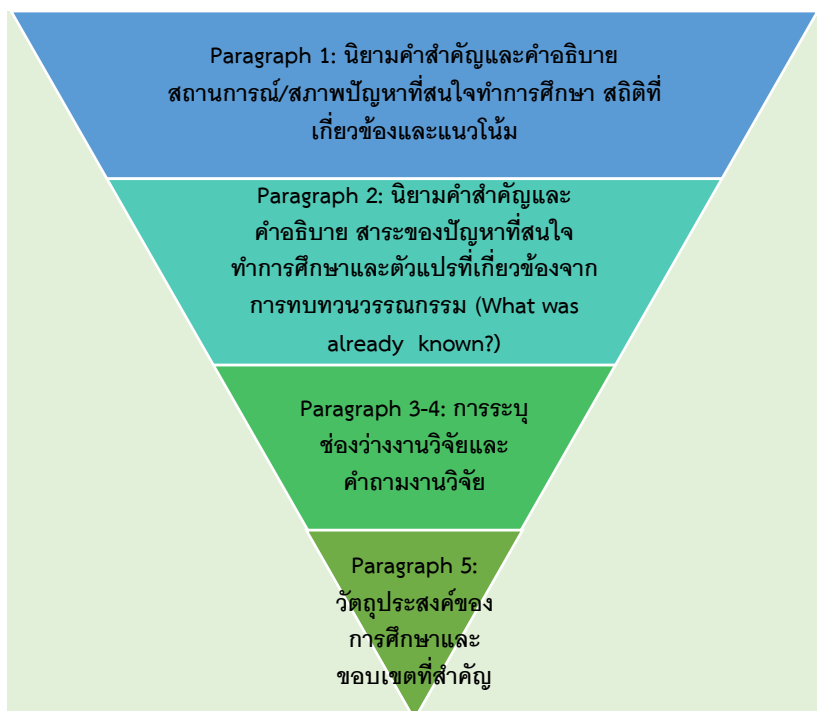
ลักษณะ	ช่องว่าง (gaps)	ความต้องการทำการศึกษา
ส่วนใหญ่เป็นสาระที่ได้ จากการศึกษาในเชิง คุณภาพ	- ต้องการนำผลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนากรอบแนวคิดทฤษฎี - โอกาสนำไป generate ในบริบทที่กว้างกว่ามีจำกัด	- ทำการศึกษาเชิงปริมาณและทดสอบทฤษฎีเพิ่มเติม - นำตัวแปรที่มีอิทธิพลไปวางแผนการพัฒนากลับปรับปรุงหรือศึกษาเพิ่มเติมในระดับ clinical trial

ข้อความแสดงความเชื่อมโยงระหว่างปัญหาที่ต้องการทำการศึกษา ช่องว่างขององค์ความรู้ คำถามการวิจัยและวัตถุประสงค์

ข้อความแสดงปัญหาที่ต้องการทำการศึกษา อธิบายว่าเหตุใดปรากฏการณ์ที่เลือกศึกษาจึงมีความสำคัญ และยังมีช่องว่างขององค์ความรู้ซึ่งต้องทำการศึกษาเพิ่มเติม หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น สาระในส่วนนี้เป็นการขมวดสวาทที่กล่าวมาในเบื้องต้นและตีกรอบขอบเขตจุดประสงค์ (purpose) ของเรื่องที่จะทำการศึกษา

ข้อความแสดงปัญหาจะถูกนำมาเชื่อมโยงกับคำถามในการวิจัย (research question) เป็นข้อความจำเพาะที่ระบุปัญหาหรือคำถามเฉพาะเจาะจงสำหรับงานวิจัยที่ทำการศึกษาอย่างชัดเจน ส่วนวัตถุประสงค์ (objectives) และสมมติฐานของวิจัย (hypothesis) จะเป็นประเด็นที่ต้องการทำการศึกษาและทดสอบ

วัตถุประสงค์และสมมติฐานของวิจัย (hypothesis) จะมีความจำเพาะ สามารถวัดประเมินได้ เป็นการนำจุดประสงค์ของการศึกษามาจำแนกออกเป็นรายละเอียดย่อยที่จำเพาะเพื่อให้สามารถนำไปทำการศึกษา ค้นหาคำตอบ วัด วิเคราะห์และประเมินได้อย่างเป็นขั้นตอน ในส่วนนี้มักแยกออกมาเป็นหัวข้อที่ชัดเจน หรือรวมอยู่ในสาระของบทนำตามแนวทางที่กำหนดของแต่ละวารสาร แต่พบว่าบางบทความไม่ระบุถึงจุดประสงค์ของการศึกษาในส่วนของบทนำให้ชัดเจน⁷

ภาพแสดง สาระสำคัญการเขียนบทนำ

สรุปหลักการโดยย่อการเขียนบทนำ

จากสารระดังกล่าวข้างต้น นำมาสรุปเป็นหลักการโดยย่อของการเขียนบทนำได้ ดังนี้

ประเด็น	แนวทางการเขียน	การเขียนที่ควรหลีกเลี่ยง
ปรากฏการณ์ที่ น่าสนใจ (Phenomena of Interest)	- นิยามเรื่องที่สนใจศึกษาให้ชัดเจน - นำข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องโดยตรงมาแสดงถึงความสำคัญของสถานการณ์ - ข้อความมีความยาว 3-5 บรรทัด 1 ย่อหน้า - เป็นส่วนแรกของบทนำ	- การไม่มีข้อมูลสถิติสนับสนุน - ใช้ข้อมูลสถิติที่หลากหลายคนละหน่วยสถิติ
การระบุปัญหา (Problem Focused and Statement of the Problem)	แสดงปัญหาที่ต้องการศึกษาให้ชัดเจน ครอบคลุมแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา	- การคัดลอกและตัดปะข้อความ - การเขียนที่วกวน และไม่ครอบคลุม

สรุปหลักการโดยย่อการเขียนบทนำ (ต่อ)

ประเด็น	แนวทางการเขียน	การเขียนที่ควรหลีกเลี่ยง
	- เลือกสาระที่นำมาอธิบายอ้างอิงที่ตรงประเด็น - แสดงข้อความถึงความสำคัญของปัญหา เหตุผลที่ต้องทำการศึกษา - ความยาว 1-2 ย่อหน้า - แสดงและตรวจสอบการอ้างอิงของสาระที่นำมาประกอบให้ถูกต้อง	- การเลือกแต่การศึกษาที่สนับสนุนการศึกษาของตนเอง - การอ้างอิงที่ไม่ตรงกับข้อความที่นำมาระบุ
ช่องว่างงานวิจัย (Knowledge Gaps)	- แสดงข้อความถึงประเด็นที่ยังขาดองค์ความรู้และต้องศึกษาเพิ่มเติม - แสดงการอ้างอิงของสาระที่นำมาประกอบ	การไม่อ้างอิงการศึกษาที่คล้ายคลึงกัน
จุดประสงค์และความสำคัญของการศึกษา (Purpose and Significance of the Study)	- แสดงข้อความเชื่อมโยงไปสู่จุดประสงค์ของการวิจัย - แสดงคำถามการวิจัยที่ชัดเจน จำเพาะและวัตถุประสงค์การวิจัย - ความยาว 1 ย่อหน้า	การนำสาระที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นมาสรุปซ้ำ

ความยาวของบทนำเท่าไรจึงจะเหมาะสม?

ความยาวของส่วนบทนำนี้ ควรเป็นเท่าใดจึงจะเหมาะสม โดยส่วนใหญ่แล้ว พื้นที่ในการลงตีพิมพ์เผยแพร่มีจำกัด วารสารทางการแพทย์มักจะให้พื้นที่ในส่วนนำไม่มาก คือประมาณ 1-2 หน้ากระดาษ มีสาระประมาณ 3-5 ย่อหน้า ประมาณ 500-1000 คำ และบทความทั้งฉบับไม่นับรวมเอกสารอ้างอิง ควรมีความยาวไม่เกิน 25 ย่อหน้า¹² ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดและรูปแบบของแต่ละวารสาร อย่างไรก็ตามควรหลีกเลี่ยงการเขียนสาระของบทนำที่ยาวเกินไป

นอกจากนี้ โดยทั่วไปแล้วการเขียนบทนำมักทำเป็นส่วนแรก แต่พบว่าการแนะนำให้เขียนต้นฉบับในส่วนอื่นก่อนแล้วจึงกลับมาเขียนบทนำ เนื่องจากทุกกระบวนการได้เกิดความกระจำจืด ผู้แต่งจะทราบว่าสาระในส่วนใดถูกนำไปใช้ หรือมีความเกี่ยวข้อง วิธีการนี้จะช่วยทำให้การเขียนบทนำมีความ

กระชับและชัดเจนขึ้น รวมถึงการมีแนวทางการตรวจสอบการเขียนของตนเองว่าครอบคลุมสาระที่ควรจะระบุไว้โดยใช้แนวทางที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน¹⁰

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณวารสารพยาบาลสภาวิชาชีพและบรรณาธิการของวารสาร ที่ให้เกียรติเป็นบทความรับเชิญมา ณ ที่นี้

เอกสารอ้างอิง

1. Oermann MH. Writing for publication in nursing. Philadelphia: Lippincott; 2002.
2. Shankar S, Arun H. Writing manuscripts better: part I (The introduction, methods, results, and discussion format). Indian J Rheumatol 2022;17(Suppl 2):S292-7
3. Ezeala C, Nweke I, Ezeala M. Common errors in manuscripts submitted to medical science journals. Ann Med Health Sci Res 2013;3(3):376-9. doi: 10.4103/2141-9248.117957.
4. Aga SS, Nissar S. Essential guide to manuscript writing for academic dummies: an editor's perspective. Biochem Res Int 2022;2022:1492058. doi: 10.1155/2022/1492058.
5. Nair B. Pitfalls in article submissions for publication. Indian Dermatol Online J 2020;11(6):937-43. doi: 10.4103/idoj.IDOJ_658_20.
6. Bhatt A. Advice to authors for avoiding flaws in preparation of original research manuscripts. Perspect Clin Res 2021;12(4):229-33. doi: 10.4103/picr.PICR_139_21.
7. Shreffler J, Huecker MR. Common pitfalls in the research process [updated 2023 Mar 6]. In: StatPearls [Internet]. Treasure Island (FL): StatPearls Publishing; 2024. Available from: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK568780/>
8. Das N, Panjabi M. Plagiarism: why is it such a big issue for medical writers? Perspect Clin Res 2011;2(2):67-71. doi: 10.4103/2229-3485.80370.
9. Huth EJ. Structured abstracts for papers reporting clinical trials. Ann Intern Med 1987;106(4):626-7. doi: 10.7326/0003-4819-106-4-626.
10. Oermann MH, Eskew MS, Conklin JL, Williams DC. Reporting guidelines for use in preparing manuscripts for nursing journals. J Pediatr Surg Nurs 2019;8(1):10-3. doi:10.1097/JPS.000000000000195.